

Tegning: Peder Nyman

Klubben for kedelige mænd

Forleden kunne man i et San Francisco-blad læse denne annonce: "The Dull Men's Club søger medlemmer, som er trætte af at være interessante. Vær færdig med det og vær stolt af det!"

De Kedelige Mænds Klub ledes af Joseph Troisi, der er præsident og — efter eget udsagn — 'helt igennem kedelig'. Hans argument for klubben er, at de senere års såkaldte 'nye krav' til manden har ført til, at denne stakkels skabning nu, udover at passe arbejdet og familien, også skal være sensibel, vital, interessant, sophisticated, all round-orienteret og gennem-bevidst.

'Det er umuligt', siger Troisi, 'og det er latterligt at forlange, i en gennemført vanvittig verden, at manden skal være det eneste perfekte. Hele Amerika er snart ved at ligne én stor primat skrig-sensitivitets-lejr, og det kan ikke blive ved'.

Altså samler Troisi nu ligesindede i en klub, for — som han siger — 'det er os, de kedelige mænd bag alverdens skranker og diske og benzinpumper, der gør det arbejde der skal gøres'.

The Dull Men's Club vil imidlertid ikke holde møder 'ligesom alle disse egomaniske intellektuelle overmenne-

Dan Turèll

skriver
fra USA

sker'. 'Vi har ikke brug for møder', siger Troisi, 'for vi ved, hvad der er godt: at lege

med vores børn, at læse en bog, at klappe sin hund eller at drikke en kold øl i skyggen. Det er det hele. Vi er bare trætte af folk, der spiller interessante og har ikke lyst til det selv. Prøver et træ eller en fugl eller en af markens liljer måske at være 'interessant'? Well, det gør vi heller ikke. Vi får meget mere ud af livet ved at være, hvad vi er: almindelige og kedelige'.

Trods sin åbenlyse sympati for tanken blev Deres ked-sommelige korrespondent imidlertid afvist som medlem af klubben. Bestyrelsen fandt ham 'for interessant'.